

Reportáž z cesty: Apalachicola National Forest, ÁasnÁ IÁto 2010 (1. dÁ-l)

PÁ-spÁvek pÁmidal Radek Kastner
[19.06.2011]
AktualizovÁno [19.06.2011]

PotÁ,

co jsme ukonÁili naÁje letnÁ- floridskÁ dobrodruÁstvÁ- vÁ roce 2010, vrÁjtili jsme se sÁ Beth ke starÁmu dobrÁmu standardu pro masoÁravÁ rostliny: do Apalachicola National Forest. Ale pÁmesto, Áe vÁtÁina naÁÁ- cesty zahrnovala mÁsta, kterÁj jsme dÁvÁrnÁ znali, mÁli jsme na programu i nÁkolik novinek....

No, tak jsme vyrazili!

Cesta:

Po ukonÁenÁ- naÁjeho nÁjezdu na poloostrovnÁ- Floridu jsme strÁjili pÁj dnÁ- pÁmÁ- mo na jih smÁrem od Tallahassee.

To nÁm dalo velkou pÁleÁitost pro nÁvÁtÁvu Apalachicola National Forest. Byl jsem tady jiÁ nÁkolikrát v minulosti, ale vÁdy jen na rychlÁch, jedno- nebo dvoudennÁch nÁvÁtÁvÁch. TÁjil jsem se na to, jak tam tentokrÁt strÁvÁm daleko vÁce Áasu. Pro Beth to zde byla prvÁ- nÁvÁtÁva, takÁe pro ni bylo vÁechno novÁ.Á

Á

RozkoÁnÁi orchidej

Beth a jÁj jsme zÁstali v oblasti Apalachicola National Forest jeden celÁ½ tÁ½den. To bylo skvÁlÁ, protoÁe pÁmi pÁedchozÁch cestÁich jsem zde vÁdy strÁjil jen pÁj dnÁ-. TentokrÁt jsem se zde cÁtil, jako bych opravdu mÁl kÁ dispozici skvÁlÁ½ ÁivotnÁ- prostor.

PrvnÁ- vÁcÁ-, kterou jsme museli udÁlat, bylo setkÁnÁ- sÁ naÁÁ-m dobrÁ½m pÁmÁ- telem Jimem Millerem, kterÁ½ mÁj roky zkuÁjenosti sÁ floridskou pevninou. PÁesnÁ, jak jsme naplÁjnovali, potkali jsme se sÁ nÁ-m u vyhlÁjÁjenÁ "Pleea Savannah", severnÁ od benzinky Sumatra. Vzhledem kÁ tomu, Áe to byla pro Beth prvÁ- nÁvÁtÁva v Apalachicola, cÁtil jsem, Áe tato lokalita, Ái spÁÁje â€žkonaâ€œ je tÁ-m nejlepÁÁ-m Ávodem mezi poklady tohoto lesa.

Strávil jsem 30 minut chůzi - savanou kolem a dávali se na mnoho masožravých druhů, které se zde vyskytovaly.

Ale opustili jsme toto místo vzhledem k tomu, že jsme vstoupili, že se sem vrátíme, a vyrazili jsme na proslulou lokalitu Sarracenia flava var. rubricorpora poblíž. A když mělo potáhnout - je nutno říci, že pohled na ni byl velkolepý! Celé pole zaplněné majestátnými a elegantními Sarracenia flava s červenými listy, přeměněnými v červeno-žluté s červenou žilnatinou. Byl to opravdu krásný pohled.

Bohužel bylo ráno - nebe rozžámeno a jasně bylo - bylo dříve. Když jsem se převalil, že je to jen otřepaná záclona, než slunce přeměří alespoň na chvíli nějaký mrak a tím se stane světlo měkčí - a přeměří, udělal jsem svůj první snímek a šel na jeden z mnoha mraků, a zatím slunce.

A šel jsem....a šel....a šel.

A nic! Když mrak se slunci vyhnul, nebo se prostě odpařil dříve, než ke slunci dorazil a zaslepil jeho kotouč. To mě přivedlo k zoufalství! Jedinou chvíli, kdy jsem měl možnost světla - asi na dvě minuty - jsem promrhal dříve v trávu, která se zvedla a listy začaly jasně tančovat v prudkých zřívanech trávy.

Z těchto frustrací jsem si byl nucen požádně zahrnout, vybalil jsem svůj velký rozptylovací světla (tzn. sprchová zřívání) a vyfotil tuto překnou malou orchidej Habenaria nivea. Ale to co jsem chtěl skutečně fotografovat, bylo pro sprchová zřívání přeměněných velkých. Nedostávalo se mi zástupců in -

Dlouholistí

Když jsem skončil s orchidejí, pobavil jsem se fotografování - tímto podivným malým rosnatky - legendárním "dlouholistím" Drosera capillaris.

Nejsou tyto rostliny podivné? Pokud si myslíte, že jde pouze o abnormální - ho jedince, tady máte pár dalších rostlin, které vykazují stejné charakteristiky.

Chtl bych upozornit na listy bublinatky viditelné v bahně. Bez přeměněnosti

květa a bez polního mikroskopu po ruce, když prozkoumá jiné možnosti, bylo nemožné rozlišit, o jaký druh jde – ale u každého seznamu možností sestával z *U. juncea*, *U. cornuta*, nebo *U. subulata*. Vzhledem k tomu, že jsme v této oblasti občas zahlédli květy *U. cornuta*, bylo celkem pravděpodobné, že se jednalo o tento druh.

Vzpomeněte květenství-

Pokud vás svádějí představa, že se ve skutečnosti jedná o rostlinu *Drosera intermedia*, chtějí bych vás upozornit na toto, že tato tmavě červená květenství na obrázku se objevují v rámci vertikálních ze středů rostlin.

Zatímco květenství u *Drosera intermedia* vyráží v jedné vodorovné řadě boční strany rážice. (srovnejte například klad s touto fotografií *Drosera intermedia* z Okaloosa County).

Samozřejmě, že to nezastavilo představy některých lidí o tom, že tyto dlouholisté rostliny jsou zplněny kmeny mezi *Drosera intermedia* a *Drosera capillaris*, které jsou jakýmžto sobem fertilitní. Kdo ví?

Děvej kdo!

A já jsem stál před mraky, které nepomohly zely.

Zatímco já jsem reptal, Jim a Beth se bavili sládkem kolem a zjišťovali, co zde mohou nalézt. Beth je velkou znivkyní tušnic a byla potěšena naším množstvím *P. ionantha* ve vlhkých oblastech.

V meziase Jim našel velké a široké plátno rostlin *Dionaea muscipula* rostoucích podél odvodňovacího kanálu. Tohle byla lokalita mucholapek, o které jsem nevěděl – i když jsem měl povědomí o jiných koloniích, které rostly asi 3,5 km dolů po cestě.

Rostliny skvěle prosperovaly a vytvořily mnoho semen. Je jasné, že tyto rostliny byly schopny vygenerovat mnohá semena.

V minulosti proběhly diskuse o tom, zda jsou zde tyto rostliny původní. Ale v současnosti to již není dávat nejistotu. Byli identifikováni

lid, kteří jsou odpovědní za vyšetření semen mucholapky podivné v Apalachicola a tudíž u nás nemusíme dělat spekulovat třeba o tažení těchto ptáčích apod.

Jsou tyto rostliny ekologickou hrozbou? Samozřejmě ne, ale nemají totiž jediný znak kterým se vyznačují - zhoubné invazivní druhy. I když nepesvátíte sami sebe, ale jsou tyto rostliny spíše s kým ká pěstěná - Dionaea muscipula jako druhu "tyto kolonie jsou uměle vysazené a jsou asi tak "převodná", jako rostliny v květináři nebo na okenním parapetu.

I když já si myslím, ale jejich vysazení na tomto místě je odporné. Apalachicola je nádherná a skvělá místo. Nepotřebuje umělé zkrácení - o nic víc, než lidi, kteří na zem stávkaj - atraktivní barevné loga. Dionaea muscipula nepatří do Apalachicola "a není to to, co tento kout světa činí tak unikátním.

Vyáťmen!

Tou dobou byl u Jim pond unaven mým neustálým stávkováním si na kvalitu osvětlení. Navrhl, ale náš as strážník pond produktivní návštěvy lokality se S. flava var. ornata, která se nacházela poblíž.

Vzali jsme ho tam a o deset minut později jsme byli skvěle odměnění (podějte se nahoru)!

Skoro zrána se slunce ukrylo za mraky a větř se utíjil. Po tomto snímku nám mrak dovolil poát - dit je tak snímek samotné Iáky.

Byl to Betin návrat k fotografování - tásná, pěstěm, než jsme byli zastižení odpolední boučkami.

Expertní - botaničtí - detektivové

Strážili jsme o něco více času na okolních lokalitách sledování S. flava var. rugelii, káťencá a těch myriád dalších bodů zájmu, které naleznete ve chvíli, kdy prozkoumáte přirozené lokality.

Obrázek v ní je dokumentuje naše silně diilské zpěsoby na lokalitě, ukazuje také účité kousek technologie, která doporučuje. Walkie-talkies (malé vysíláky,

pozn. p^Å™ekl.) jsou skv^Ål^Å©, zvl^ÅÅ;t^Å potom, pokud chcete komunikovat n^Å kter^Å© kritick^Å informace, jako nap^Å™-klad n^Ålez rostlin nebo spat^Å™en^Å- hada. Jen tak mimochodem, b^ÅÅ;n^Å© mobily jsou zde zcela nepou^Åiteln^Å©.

Zat^Å-mco Jim hovo^Å™^Å- do modr^Å vys^Å-la^Åky, j^Åi vypad^Åim, jako bych pon^Åkud mysteri^Åzn^Å komunikoval s moj^Å- GPS navigac^Å-...

Lilo jako z konve, Jim rozhodl, ^Å¼e to je ten spr^Åvn^Å½ ^Å•as, aby vyrazil dom^Å a str^Åvil ^Å•as se svou ^Å¼enou Margot a sme^Å•kou jeho ps^Å.

Sna^Å¼il jsem se ho p^Å™esv^Åd^Åit mo^Å¼nost^Å- n^Åi v^Åt^Åvy ^Å°dajn^Å© lokality S. minor pobl^Å-^Å¼, ale nem^Ål v^Åbec z^Åijem ne^Åsp^ÅÅ;n^Å½m hled^Ån^Å-m S. minor v Apalachicola n^Åkolik let a nem^Ål nejmen^ÅÅ- chu^Å¥ p^Å™ipojit se k^Å n^Åim v^Å tomto bl^Åznovstv^Å-.

A tak jsme bohu^Å¼el pro tento den na^Åje cesty odd^Ålili â€“ zam^Å-^Å™il na sever do Tallahassee a my na jih do Franklin County, hledat S. minor v de^Åiti. Pokud by se m^Ål p^Å™ece n^Åkdo pokusit dos^Åihnout bl^Åzniv^Å©ho c^Å-le, jsem j^Åi tou spr^Åvnou osobou!

Sarracenia ^Å— formosa

P^Å™i hled^Ån^Å- Sarracenia minor poskakovalo na^Åje vyp^ÅÅ-en^Å© auto po p^Å-se^Ån^Å© cest^Å vedouc^Å- ^Å™^Å-dk^Å½m borovicov^Å½m lesem. Sna^Å¼il jsem se dostat tak bl^Å-zko, jak jen to ^Åilo, k^Å GPS sou^Å™adnic^Å-m, kter^Å© mi dal Randy Zerr. Cht^Ål jsem se dostat po cest^Å co nejd^Åil, ale zastavila mne strouha p^Å™es cestu, kterou zp^Å sobila eroze â€“ n^Åjak se mi necht^Ålo uv^Åznout s^Å vyp^ÅÅ-en^Å½m vozem.

Podm^Å-nky nebyl p^Å™^Å-li^Åp^Å™^Å-zniv^Å©. Odpoledn^Å- d^ÅÅ;Å; na chv^Å-li ustal, ale a^Å¼ po prsa vysok^Åi vegetace byla nas^Åkl^Åi vodou. Vypadalo to ne velmi mokr^Å© hled^Ån^Å-.

V^Åjude kolem to byl monot^Ånn^Å- pohled na borovicov^Å½ (Pinus elliotii a Pinus palustris) les, s^Å hust^Å½m podrostem palem Serenoa repens.

Prod^Å-rali jsme se mezi mokr^Å½mi palmami, m^Å-^Å™^Å-c ke slibovan^Å½m pasek^Åim mezi stromy. Velmi rychle jsme si v^Åjimli kv^Åt^Å- Sarracenia psittacina, kter^Å© vyr^ÅÅ;ely z^Å travin (Aristida stricta). To bylo povzbudiv^Å©!

A potom, jeÁ;tÁ nadÁjnÁjÁ- vÁc, naÁjel jsem kÁ™Á-Á¾ence zobrazenÁ©ho na fotografii nahoÁ™e. Uhladil jsem traviny kolem, abych si ho lÁ©pe prohlÁ©dl a popÁ™emÁ½Ájlel o jeho pÁ™edcÁ-ch. RozhodnÁ tato rostlina vypadala jako Sarracenia psittacina Á— minor. Ale nemohl by to bÁ½t kÁ™Á-Á¾enec mezi Sarracenia psittacina a nÁ•Á-m dalÁjÁ-m?

Mohl bÁ½t tento kÁ™Á-Á¾enec zdrojem nepravdivÁ½ch tvrzenÁ- o tom, Á¾e se S. minor vyskytuje v Apalachicola? OÁ•ividnÁ Randy Zerr

Sarracenia minor i jako kÁ™Á-Á¾ence, ale nemohl jsem si vzpomenout, zda Á™Á-kal, Á¾e rostliny skuteÁ•nÁ vidÁl nebo je jen hledal.....

PokraÁ•ovali jsme v pÁjtrÁjnÁ-.

Sarracenia minor

IroniÁ- osudu, pouhÁ½ch deset metrÁ- od tohoto kÁ™Á-Á¾ence, jsem naÁjel opravdovou pecku - S. minor. (PozdÁji vÁ Kalifornii jsem vidÁl fotografii, kterou poÁ™Á-dil Randy, byla to takÁ© S. minor).

MÁ¾e to vypadat, Á¾e bylo samo o sobÁ snadnÁ© nalÁ©zt tuto rostlinu, ale vÁjmnÁte si, Á¾e rostlina je niÁ¾Á- neÁ¾ traviny kolem. Tato rostlina byla viditelnÁjÁ-dÁ-ky tomu, protoÁ¾e rostla na okraji odvodÁ-ovacÁ-ho kanÁlu; vybral jsem si ji pro poÁ™Á-zenÁ- portrÁ©tnÁ- fotografie prÁjvÁ proto, Á¾e byla tak viditelnÁj.

SluÁjnÁ© vychovÁjnÁ-

NalezenÁ- rarity na lokalitÁ je vzruÁujÁ-cÁ-.

AÁ•koliv jsem byl vnitÁ™nÁ potÁÁjen, dÁjval jsem najevo dobrÁ© vychovÁjnÁ- a zdrÁ¾enlivost, kterÁ© jsou mÁ½m charakteristickÁ½m znakem; pochybuji, Á¾e byste si vÁbec vÁjimli mÁ©ho hloubavÁ©ho nadÁjenÁ-.

ZlatÁ© dÁ-tÁ

Tento jedinec pÁ™itahoval mÁj zÁjem, protoÁ¾e mÁl tak hluboce kÁ½lovitou lÁjÁ•ku a tÁ©mÁÁ™ zlatou barvu. Fakt pÁknÁ©.

Přeládalá odpolední bouřka, takže jsem rozvinul svůj rozptylovací světelný vyrobena ze sprchovacího zařízení. Tentokrát mi byl však užitečnější nikoliv jako difuzor, ale jako kapuce proti dešti.

Bavil jsem sám sebe poizováním množstvím neustále se ztíujících detailů rostliny, jako tedy jejího vřeska, obrostlé a nakonec kapek na vršku.

Helianthus radula

Tyto rostliny, blíže poznámka - buzně bývají slunečnicím, jsou bibličně tak velké jako vaše ruka s rozvířenými prsty. Byly celkem běžně pod ochranou silničních valů, ale samozřejmě dříve, protože jsem je fotografoval je to, jak moc nám pomáhaly jistě dříve známé australské rostliny!

Za neustálého dážďu vody z našeho oblečení - jsme začali s Beth hledat místo pro krásnou vešmě.

Teď mě poslouchejte a poslouchejte dobře. Pokud navštívíte Apalachicola National Forest, MUSÉE si vyhradit místo na jídlo ve Family Coastal Restaurant. Je přesně na jih od křižovatky silnic 65 a 379, na východní straně silnice. Přijete dostatečně vyhladovělá - a potom hodujte na všechny plodech moře. Máme, máme!

Mám kopii jejich menu u sebe, takže pokud ji najdu, vyvěším jejich otevřené dobu. Myslel jsem, že mají zavazovací pondělí a úterý.

Hojně se vyskytují divoké zvířata

Pro náš pobyt v oblasti Apalachicola začala Beth ubytování - v roztomilé chatě ve Wakulla Springs State Park. To byl různě rozdíl od obvyklé strategie, když jsem plánoval svůj dobrodružství, ale musím uznat, že chata byla absolutně skvělá. Historická budova, byla dokončena v roce 1937, a každá pokoj byl vybaven starožitným nábytkem. Jídlo bylo také excelentní.

Wakulla Springs je velkým přírodním artefaktem. Každý den se z pramene na povrch dostane přes milion litrů vody. Historicky vzato byla vždy voda křídlová - čistá, ale degradace vodních podmínek v této oblasti vyústila v to, že teď voda tak nějak zakalená. Ale i přesto je viditelnost ve vodě stále kolem 30 metrů. Kostivý tvrdý povrch jsou tu a tam vyřvávány pramenem z hlubin, včetně amerických mastodontů, javlozubů

tygr a prehistorických mäv däv däv.

Oblast Wakulla Springs je takžnima däv ky skvÄ½m filmm, kter se zde natÄely, vÄetnÄ Tarzana ä“ OpiÄÄ-ho muÄ¾e (1932) a StvÄ ry zÄ ÄEernÄ laguny (1954).

Ka¾dÄ rÄino, ne¾ jsme zamÄÄmili do pÄÄ-rody, jsme den odstartovali projÄÄkou na lodi po Ämece. RangeÄmi byli celkem informovanÄ- o hojnÄ½ch divokÄ½ch zvÄÄatech a vÄ½hledy byly pompÄznÄ-. Beth byla potÄÄjena a na ka¾dÄÄ projÄÄce poÄÄ-dila stovky fotografiÄ-.

Cvilku jsme Änorchlovali vÄ plaveckÄ oblasti ä“ ano, aligÄtoÄmi tady na jaÄme byli bÄÄnÄ-, ale zÄchranÄmi byli po ruce, aby zklidnili ka¾dÄÄho aligÄtora, kter½ by se pÄÄ-liÄi zajÄmal o vÄejchno to ÄiplouchÄinÄ-. NedÄÄim si legraci!

BÄhem jednoho odpoledne jsme pÄÄesto zaÄili velmi blÄ-zkÄ pohledy ÄtyÄ kapustÄÄkÄ ä“ zÄ nich¾ jedno bylo mlÄdÄ. (viz foto vÄ½Äie)

NÄvrat

Vzhledem k tomu, Ä¾e jsme strÄivili ka¾dÄÄ rÄino sledovÄinÄ-m ptÄkÄ, rozhodli jsme se, Ä¾e strÄivit skoro celÄ½ den, v pÄÄ-padÄ potÄÄeby, posezenÄ-m na lokalitÄ "ÄervenÄ½ch trubic", protoÄ¾e by snad mohly dorazit nÄjakÄ mraky, kterÄ by nÄim umoÄnili poÄÄ-zenÄ- nÄjakÄ½ch pÄknÄ½ch snÄ-mkÄ.

A tak jsme se vrÄitili na lokalitu *Sarracenia flava* var. *rubricorpora*. Jako by vycÄtilo naÄje bezmeznÄÄ odhodlÄinÄ-, poÄasÄ- bylo vÄ-ce pÄÄ-znivÄÄ, a bÄhem pouhÄ½ch 30 minut jsem zaÄal poÄÄizovat snÄ-mky, po kterÄ½ch jsem tak touÄil.

JÄ nevÄ-m, co si o tom mÄÄ¾ete myslet, ale zÄ mÄÄho pohledu to stÄilo to za to! Bylo to vyvrcholenÄ- mnohaletÄÄho ÄsilÄ-, kdy jsem chtÄl spatÄÄit tyto rostliny vÄ plnÄÄm a osvÄÄujÄ-cÄ-m rÄ-stu.

Tady je dalÄÄ- pohled na spoustu rostlin.

A jeÄtÄ jeden pohled, tento obsahuje osamÄlou ÄÄku *Sarracenia flava* var. *ornata*.

TemnÄ rudÄi!

Stejně jako u Splinter Hill Bog, musíte se opravdu snažit, abyste zde pořítili opravdu zajímavé fotografie.

Na druhou stranu je velmi obtížné pořídit takovou fotografii, která by zachycovala pocit, který zažíváte, když se na tomto místě ocitnete. Nemyslím si, že se mi to podařilo.

Myslete na teplo. Myslete na zvuk větru v borovicích. Myslete na mřávkou pádu a opatrnost, s jakou na ni musíte nálapovat. Myslete na mokré pocity v ponožkách, které tam zůstane jako memento vašich chybných kroků, kdy se do vody zaboříte a poté po holení... kousání - lůžek mušek, bzučení - vel, trvalé pocity dehydratace, které máte při každém okamžiku... a pohledy na věčné tyto neuvěřitelné věci, vyrůstající ze země.

Zde je další pohled na savanu, ukazuje újir - oblast --- ooh, vidíte tu malou rostlinu S. psittacina v popředí uprostřed?

Hmyz!

Máry Exyra začaly být aktivní, máte vidět některé z prvních známek poškození - lůžek vepředu vpravo. Podle Schnella, druh, který se nachází v lůžkách S. flava je Exyra ridingsii.

Když jsem fotografoval tyto rostliny, Beth pochytila několik mřávků pro studiové focení.

Rozdíl - lně světlo, odlišné rostliny

Bohužel se po dlouhých letech zdálo, že vrátilo slunce a vypadalo to, že tady zůstane. Světlo se opět stalo kontrastním.

Podvějte se na některé důležité variace zbarvení - lůžek na tomto snímku. Všimli jste si, že dvě velké lůžky na levé straně této fotografie jsou pravděpodobně kříženci mezi *Sarracenia flava* var. *rubricorpora* a *Sarracenia flava* var. *ornata*? Z červených skvrnek na sloupku máte také obviňovat *Sarracenia flava* var. *rugelii*, tento znak je

Ä•asto vidÄ›t u "Ä•istÄ½ch" rostlin Sarracenia flava var. rubricorpora.

ObÄ•as uslyÄ½te zprÄ½vy o vÄ½skytu Sarracenia flava var. atropurpurea v Apalachicola. NicmÄ½nÄ›, vÄ½echny zprÄ½vy o tÄ½to varietÄ› v Apalachicola vypadajÄ½ podezÄ½me, jako hybridy Sarracenia flava Ä½— rosea.

ZÄ½Ä½me!

VÄ½echno to kÄ½uÄ½enÄ½- o svÄ½tle stranou, nÄ›kdy totiÄ½ byla ta zÄ½Ä½me uÄ½iteÄ½nÄ½. Toto byl okamÄ½ik za plnÄ½ho sluneÄ½nÄ½ho svitu, ale pouÄ½il jsem polarizaÄ½nÄ½ filtr, abych Ä½Ä½steÄ½nÄ› odstranil oslnÄ½nÄ½ a odraz na vÄ½Ä½ku lÄ½Ä½ky. StÄ½ny jsou stÄ½le trochu kontrastnÄ½, ale to je kompenzovÄ½no äžrozsvÄ½cenÄ½mÄ½ Drosera tracyi.

Docela pÄ½knÄ½, svÄ½m zpÄ½sobem.

No nenÄ½- k nakousnutÄ½!

UÄ½ jsme se zaÄ½ali na tÄ½to lokalitÄ› balit, a tak jsem jeÄ½tÄ› pÄ½mi odpoÄ½inku poÄ½Ä½dil tuto fotografii Beth, jak se dÄ½-vÄ½ pÄ½mes lÄ½Ä½ky Ä½pirlic.

PosbÄ½rali jsme naÄ½je vybavenÄ½- a zamÄ½Ä½mili k autu. PotÄ½ebovali jsme pÄ½r chvil odpoÄ½inku, doplnit tekutiny a ponÄ›kud se ochladit.

PytlÄ½ci:

BohuÄ½el jsme našli tuto dÄ½-ru, dÄ½kaz o tom, Ä½e jsou zde aktivnÄ½- vykradaÄ½i lokalit.

NenÄ½- Ä½Ä½dnÄ½m tajemstvÄ½m, Ä½e tÄ½ mito lidmi opovrhují. Ale nalezenÄ½- tÄ½to dÄ½-ry mä› dohÄ½nÄ½lo k Ä½Ä½lenstvÄ½- pro nespoÄ½et rÄ½znÄ½ch dÄ½-vodÄ½, dokonce vÄ½-c neÄ½ obvykle.

Za prvé, tito lidé byli z™ejm specialisty â€“ sběrači pirlic â€“ proto¾e sbírali jen specifick½ erven½ klon. Nebyli to nhodn- návštěvníci â€“ byly to nadjenci do masorav½ch rostlin. Byli jednmi z njs.

Za druh, tito lidé se ani neobt¾oval zasypat vytvoř™en díry. Nechali je tam pro někoho, kdo pokud by do nich vstoupil, by si mohl pkn vyvrtnout kotník.

No a na závěr, ponechání- těch proklat½ch dr ukazuje na to, jak malou úctu mají- â€“ nestarají- se o to, jestli za sebou nechají- njak½ bordel.

Tyto díry po pytlících m opravdu len serou. Omlouváme se za jazyk, děti, ale někdy by se emoce skr½vat neměly.

Report¾ z cesty: Apalachicola National Forest, asn Ito 2010 (2. dl)

Page citations: personal observations.

Revised: June 2010

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner